

**predsednik
Henry B. Eyring**
prvi svetovalec
v Prvem predsedstvu

S svojo družino lahko sem za večno

Duhovniška moč pečatenja družin za večno je eden največjih Božjih darov. Vsak, ki razume načrt odrešitve, hrepeni po tem trajnem blagoslovu. V obredju pečatenja, ki se izvaja in posveti v templjih Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, Bog obljublja, da so družine lahko večno povezane.

Duhovniške ključke, ki to omogočajo, je na zemlji obnovil prerok Elija, ki jih je v templju Kirtland poveril Josephu Smithu. Ti duhovniški ključki se predajajo v neprekinjeni liniji preko živih prerokov Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Odrešenik je med delovanjem na zemlji govoril o moči pečatenja družin z besedami Petra, svojega glavnega apostola, ko je rekel: »Resnično, povem vam: Kar koli boste zavezali na zemlji, bo zavezano v nebesih; in kar koli boste razvezali na zemlji, bo razvezano v nebesih.« (Mt 18:18)

V družinah lahko živimo večno samo v celestialnem kraljestvu. V družinah smo tam lahko v navzočnosti nebeškega Očeta in Odrešenika. Prerok Joseph Smith je to čudovito izkušnjo takole opisal v Nauku in zavezah:

Ko se bo Odrešenik prikazal, ga bomo videli takšnega, kakor je. Videli bomo, da je človek kakor mi.

In tisti odnosi, ki obstajajo med nami tukaj, bodo obstajali med nami tam, le da jih bo spremljala večna slava, katere slave sedaj nimamo. (gl. NaZ 130:1-2)

Sveti spisi predlagajo, da se lahko v družinskih odnosih zaupljivo oziramo k nebeškemu merilu. Do družinskih

članov, živih in mrtvih, nam je lahko vsaj toliko, da naredimo vse, kar lahko, da jim ponudimo duhovniške uredbe, ki nas bodo povezale v nebesih.

Številni od vas, mladi in stari, to delate. Iščete imena prednikov, ki še niso prejeli uredb, ki vas lahko pečatijo skupaj.

Skoraj vsi imate žive sorodnike, ki z duhovniško močjo niso bili pečateni v družine. Številni imate žive sorodnike, ki so prejeli duhovniške uredbe, vendar se ne držijo zapovedi, ki so jih sklenili z Bogom. Bog vas bo blagoslovil, da boste v veri lahko pomagali vsem tistim sorodnikom. Imate obljubo, ki jo Gospod daje svojim učencem, ki gredo, da bi k njemu pripeljali druge:

In kdor vas sprejme, tam bom jaz, kajti šel bom pred vašim obličjem. Na vaši desnici bom in na vaši levici in moj Duh bo v vaših srcih in moji angeli okrog vas, da vas bodo nosili. (gl. NaZ 84:88)

Iz pisarniškega okna vsak dan vidim neveste in ženine, ko se slikajo med lepimi rožami in dvigajočimi se vodometi. Ženin pogosto nevesto nese na rokah, čeprav majavo le nekaj korakov, ko fotograf slika poročne slike. Vsakič, ko to vidim, pomislim na pare, ki jih poznam, ki morajo sčasoma - včasih zelo kmalu po poročnem dnevu - drug drugega drugače nositi, ko življenje postane težko. Lahko pride do izgube službe. Lahko se rodijo otroci z velikimi izzivi. Lahko pride bolezen. In potem bomo zaradi navad, ker smo bili do drugih takšni, kakor bi sami hoteli, da

bi bili drugi do nas - ko je bilo lahko - junaki in junakinje v tistem času preizkušnje, ko bomo morali iz sebe potegniti več, kot smo mislili, da je v nas.

Svojim družinam smo dolžni tiste vrste odnos, ki nas bo spremljal v Božjo navzočnost. Potruditi se moramo, da ne žalimo ali da nismo užaljeni. Lahko se odločimo, da odpustimo hitro in v celoti. Lahko poskusimo iskati srečo drugih namesto lastne. Ko govorimo, smo lahko prijazni. Ko si prizadevamo vse to delati, bomo v svoje družine in življenja povabili Svetega Duha.

Zagotavljam vam, da z Gospodovo pomočjo in s skesanim srcem v tem življenju lahko prejmemo bežen vpogled tistega življenja, ki ga hočemo imeti za večno. Nebeški Oče nas ima rad. Hoče, da se vrnemo k njemu. Odrešenik zaradi moči svoje odkupne daritve omogoča, da se v srcu spremenimo tako, kot se moramo, da bomo vstopili v svete templje, sklenili zaveze, ki jih lahko potem spolnjujemo, in sčasoma živimo v družinah za večno v celestialni slavi - ponovno doma.

POUČEVANJE SPOROČILA

Ko boste govorili o nauku o večnih družinah, premislite, kaj je rekel starešina Richard G. Scott iz zbora dvanajstih apostolov: »Vedno si prizadevajte krepiti družine. Učite z vizijo pomembnosti tega, da so družine pečatene v templjih. [...] Ko boste imeli vizijo o tempeljskih uredbah pečatenja, boste pomagali graditi Božje kraljestvo na zemlji.« (I Have Given You an Example, *Liahona*, maj 2014, str. 34) Kako tistim, ki jih učite, lahko pomagate razviti vizijo pomembnosti tega, da se pečatimo v templju? Povabite tiste, ki se še niso pečatili, da bi se pogovarjali o korakih, ki bi jih lahko napravili do te uredbe. Povabite tiste, ki so se pečatili, da se pogovarjate o tem, kako lahko obdržijo vizijo svoje večne družine in delajo na tem, da bi izboljšali svoje odnose.

MLADINA

Večno povezani s svojo družino

Laura Burton

Ko so me pri treh letih posvojili, je moja rojstna mati posvojitev dovolila le, če bodo moji starši privolili, da se cerkvene uredbe zame naredijo šele, ko bom dopolnila dvanajst let. Prepričana je bila, da moram biti dovolj stara, da se bom sama odločila, toda čakanje je bilo res težko.

Da, težko mi je bilo gledati, kako se je veliko mojih prijateljev krstilo, ko so dopolnili osem let, še težje pa je bilo, ker sem vedela, da se k svojim posvojiteljem ter pet drugim bratom in sestram ne bom mogla pečatiti, dokler ne bom stara dvanajst let. Bala sem se, da bi se mi kaj zgodilo in da se ne bi mogla pečatiti k njim.

Ko se je moj dvanajsti rojstni dan približeval, smo začeli z načrti za moj krst in pečatenje k družini. Starša sta mi dovolila izbrati, v katerem templju se bomo pečatili. Vedno se mi je zdelo, da je kalifornijski tempelj San Diego najlepši, zato je vsa družina privolila, da se na pečatenje odpeljemo v Kalifornijo.

Komaj sem čakala, da bomo s starši ter brati in sestrami postali večna družina. Med pečatenjem sem tako močno čutila Duha, da je to težko ubesediti. Sedaj ko sem končno pečatena k svoji družini, sta moje občutke skrbi nadomestila tolažba in mir, ker vem, da sem z njimi povezana za večno.

Avtorica živi v Utahu v ZDA.

OTROCI

Ozirajmo se k templju

Predsednik Eyring pojasnjuje, da imamo zaradi duhovništva možnost iti v tempelj, da se z družino pečatimo za večno. Narišite ali poiščite sliko svojega najljubšega templja in jo imejte tam, kjer jo boste vsak dan videli. Napravite seznam tega, kako se boste pripravili, da boste nekega dne šli v tempelj.

vera, družina, pomoč

Božanske lastnosti Jezusa Kristusa: Krepostnost

Gradivo preučite v duhu molitve in prosite, da bi izvedeli, o čem naj govorite. Kako vam bo razumevanje Odrešenikovih božanskih lastnosti poglobilo vero vanj in blagoslovilo tiste, nad katerimi bdite preko obiskujočega poučevanja? Več o tem na reliefsociety.lds.org.

To je eno od vrste sporočil obiskujočega poučevanja, ki ponazarja Odrešenikove lastnosti.

Krepost naj vam neprestano krasi misli, zato da bo vaša samozavest trdna v Božji navzočnosti; in nauk duhovništva vam bo kapljal v dušo kot rosa iz nebes. (gl. NaZ 121:45)

Kaj je krepost? Predsednik James E. Faust (1920 - 2007) je dejal: »Krepost v vsem svojem pomenu vključuje vse značilnosti pravičnosti, ki nam pomagajo oblikovati naš značaj.«¹ Predsednik Gordon B. Hinckley (1910 - 2008) je dodal: »Osnova vsake kreposti je Božja ljubezen.«²

Starešina D. Todd Christofferson iz zbora dvanajstih apostolov je o povezavi med ženskami in krepostjo dejal: »Ženske s seboj na svet prinesejo določeno krepost, božanski dar, zaradi katere v odnose in kulture spretno vnašajo takšne dobre lastnosti, kot so vera, pogum, sočutje in uglajenost. [...]

Sestre, od vseh vaših prijateljstev

je vaš odnos z Bogom, vašim nebeškim Očetom, ki je vir vaše moralne moči, tisti, ki ga morate v življenju vedno postaviti na prvo mesto. Zapomnite si, da je Jezusova moč izhajala iz čiste predanosti Očetovi volji. [...] Prizadevajte si biti takšne učenke Očeta in Sina in vaš vpliv ne bo nikdar zbledel.«³

Dodatni odlomki iz svetih spisov

Ps 24:3-5; Flp 4:8; 2 Pt 1:3-5; Al 31:5; NaZ 38:23-24

Iz svetih spisov

Danes se krepostne ženske, ki jih navdaja vera, obračajo k Odrešeniku. V osmem poglavju Evangelija po Luku beremo o ženski, ki je dvanajst let krvavela in je nihče ni mogel ozdraviti. Iskala je ozdravljenje, ko »se mu je približala od zadaj in se dotaknila njegove obleke. In v hipu se ji je ustavila kri. [...] Jezus [je] rekel: 'Nekdo se me je dotaknil. Opazil sem namreč, da je šla moč⁴ od mene.'«⁵ Ta krepostna, zvesta ženska

se je vrgla predenj in mu povedala vso resnico »pred vsemi ljudmi«, da »se ga je ona dotaknila« in da »je bila v trenutku ozdravljena. On pa ji je rekel: 'Hči, tvoja vera te je rešila. Pojdi v miru!'« (gl. Lk 8:43-48; gl. tudi 6:17-19)

Kristus nas s svojo močjo⁵ lahko ozdravi, napravi zmožne, okrepi, tolaži in spodbuja, če se pogumno in z vero odločimo, da se bomo obračale k njemu.

OPOMBE

1. James E. Faust, The Virtues of Righteous Daughters of God, *Liahona*, maj 2003, str. 108.
2. Gordon B. Hinckley, Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley, *Ensign*, apr. 1996, str. 73.
3. D. Todd Christofferson, The Moral Force of Women, *Liahona*, nov. 2013, str. 29, 31.
4. Krepost ima moč (gl. Mr 5:30).
5. V Vodiču po svetih spisih je duhovništvo opredeljeno takole: »Polnomočje in moč, ki jo Bog daje moškim, da delujejo v vseh stvareh za odrešitev ljudi.« (gl. NaZ 50:26-27)

Premislite naslednje

Kako nam krepost daje moč in nas utrjuje?